

[Aksel Larsen.]

Min karakteristik af udenrigsministerens Londonudtalelser er også rigtig. Den høj lærde udenrigsminister burde iøvrigt have haft så meget ud af sine akademiske studier, at han vidste besked med, hvad dialektik er. Han har så sandelig selv afsløret sig, ikke som dialektiker, men som sofist i dette ords dårligste betydning — måske tager han fejl af disse to begreber.

Udenrigsministeren kan ikke snakke sig væk fra sin Londonudtalelse om, at nu, da Sovjetunionen også besidder atomvåbnet, er der opstået mere ligevægt mellem Sovjetunionen og USA, og derfor er der bedre udsigt til fredens bevarelse. Dette kan kun forstås sådan, at USA gerne ville krig, men nu må betænke sig.

Den højtærede udenrigsminister forsikrer, at han alligevel altid har anset USAs bestræbelser for at være fredsbevarende. Må jeg for resten spørge: Hvilke bestræbelser? Bestræbelserne for at bevare atommonopolet? Men udenrigsministeren tilføjer, at han rigtignok også altid har ment, at Sovjetunionen ønsker fred. Ja, men hvorfor ville han så have Danmark med i Atlantikblokken, med i denne aktive militæralliance?

Endelig er der oprustningsmillionerne. Jeg påstår ikke, at mine tal er fuldt korrekte, de ligger nemlig i underkanten! ... (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: I underkanten af sandheden, ja!). Jeg tillader mig at anmode de højtærede ministre om at forsøge at lade være at afbryde — jeg ved, det falder dem svært —. Forklaringen på, at mine tal ligger i underkanten, er bl. a. den, at medens socialdemokratiet før den første verdenskrig ikke kraftigt nok kunne kræve en ærlig finanslov, hvor alle militærudgifter fandtes på de militære budgetter, så har man nu i endnu højere grad end tidligere skjult visse militærudgifter på indenrigsministeriets budget, socialministeriets budget og andre budgetter, endogså på kommunernes, hvorfor det er vanskeligt at finde frem til dem alle.

Derfor stillede jeg et formelt og reelt spørgsmål til den højtærede finansminister, da jeg bad ham give os en samlet oversigt. Dette undlod han at gøre. Denne optræden er vist det, man kalder en parlamentarisk uartighed, men den er samtidig afslørende. Finansministeren tør altså ikke give oplysning om vore samlede militærudgifter. I stedet for forsøger han at fremstille det, som om jeg skulle have overdrevet. Jeg skulle blandt andet have regnet indtægter med som udgifter. Hvis finansministeren gider se i sin egen finanslovs § 26, afsnit K, vil han finde som udgift 110 500 000 kr., som an-

vendes til afskrivning på den såkaldte tyske reguleringskonto. Ja, der står udtrykkelig udgift og ikke indtægt, som finansministeren i går havde den dristighed at forsøge at bilde tinget ind. Det er afbetaling på den sidste krigs byrder, det er altså som af mig sagt: udgifter ved foregående krige. Den finansminister, som kalder denne udgift for en indtægt — nå ja, jeg skal henholde mig til hans egne ord —, han er tryllekunstner, men af de dårlige!

Så er der finanslovens udgifter til kommende krige. Finansministeren er bekymret for, hvordan det skal gå, hvis man trækker udgifterne til fyr- og vagervæsenet fra marineministeriets budget. Hans bekymringer burde gå i en anden retning. Jeg har nemlig bl. a. undladt at medregne de ordinære udgifter til lufthavnene, skønt disse dog i høj grad må anses for at have militær betydning. Og jeg har heller ikke medregnet de kolossale beløb til udvidelse af Kastrup og Rønne lufthavne, om hvilke det samme i forstærket form kan siges. Og jeg har udeladt andre beløb. Der er alene på finansloven reelle militærudgifter til kommende krige på mere end de af mig nævnte 364 mill. kr. Men hvorfor kommer finansministeren ikke med det helt rigtige tal?

Og hvorfor tier han om det, jeg har påpeget: at finansloven, hvad militærudgifterne angår, er ufuldstændig. Alene jet-jagerne kommer jo til at koste mange gange det beløb på 19 mill. kr., der er afsat til anskaffelser til flyvevåbnet. At flåden kommer til at bruge mange gange de budgetterede 4 millioner til nyanskaffelser, det ved finansministeren. Det samme gælder hæren, som beskedent budgetterer med 16 millioner til nyanskaffelser af materiel — medens dens minister i Washington har forhandlet om anskaffelse af for op imod 2 milliarder kr. amerikansk krigsmateriel!

Dette er jo sandheden om militærbudgetterne, sandheden om, hvad regeringen og de borgerlige partier vil have, at oprustningen skal koste det danske folk. Hele regeringens politik, hele dens vestvendte økonomisk passive, men militaristisk aktive politik er jo så at sige inkluderet i statsudgifterne til oprustningen. Derfor er det vi siger: stands denne oprustning og brug millionerne — op imod en trediedel af hele statsbudgettet! — til boligbyggeri, til produktive beskæftigelsesforanstaltninger og til andre sociale formål!

Her er vi i modsætning til både regeringen og dens såkaldte borgerlige oppositionspartier. Så meget mere ønsker vi, at regeringen og venstre bliver færdige